

Redakcja i Administracja:

Kraków, ulica Filipa L. 11 (I. piętro).

Adres na telegramy: **Naprzód, Kraków.**
Telefon Nr 396. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:

z odсылką 2 K, bez odсылki 1 K 60 h,
magazyn 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
70 ctm. ameryk.Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Numer 8 h, poświęcany 4 h.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęcane o godzinie 9 rano.

Sądy doraźne.

Kraków, 3 grudnia.

W Pradze zaprowadzono wczoraj sądy doraźne.

Wedle przepisów ustawy o sądach doraźnych kompetencja tych sądów rozciąga się na wszystkich winnych i współwinnych rozruchów. Trybunał złożony z czterech sędziów ma wydawać wyroki doraźnie, tj. najdłużej w ciągu trzech dni, a wyrok sądzący może skazywać tylko na jedną karę: na karę śmierci przez powieszenie; wykonanie tej kary ma nastąpić najdalej w dwie godziny po wyroku; w siedzibie sądu doraźnego ma się w tym celu znajdować kat ze swymi pomocnikami.

Oto prezent, jaki otrzymała Praga w dniu jubileuszu cesarskiego...

Pod bezpośrednim wrażeniem tego faktu zbiera się dziś parlament. Oczywiście w nastroju bynajmniej nie jubileuszowym. Rzesiste światła iluminacji przyćmiło widmo szubienicy...

Nigdy może nie stanął przed parlamentem w tak jaskrawej formie problem austriacki i konieczność załatwienia go w sposób gruntowny. Wszelka połowiczność okazuje się tu beznadziejną; jedna tylko droga wiedzie z tego piekła, droga, którą wskazuje narodom i państwu socjalna demokracja: samorząd narodowy.

Wszelkie półśrodki — to złudzenia. Póki każdy naród w Austrii sam nie będzie gospodarzem u siebie i rządzą swoich spraw narodowych, póty zawsze będzie Austria widowiskiem takich zajęć, jak obecnie Praga, póty szubienica będzie ostatnim argumentem rządu. Brak samorządu narodowego gromadzi tyle nienawiści, że żadne miraż światła, żadne iluminacje nie są zdolne przesłonić grozy rzeczywistości.

Nie wioski potemkinowskie trzeba narodom, lecz prawnych gwarancji samodzielnego rozwoju. Nie szubienic, lecz praw.

Sytuacja między Austrią a Turcją.

Wyjedzie ambasador Pallavicini z Konstantynopola, czy nie wyjedzie? — nad tem pytaniem zastanawia się prasa światowa jako nad miarodajnym faktem dla oceny stosunków między Austrią a Turcją. Ambasador miał wyjechać „na urlop” 1 b. m., potem mówiono, że prze-

czeka jeszcze jubileusz cesarski, a wreszcie ogłoszono, że może wcale nie wyjedzie, gdyż wielki wezyr dał w sprawie bojkotu pomyślne zapewnienia. Co jednak pomogą choćby szczere zapewnienia urzędowe, kiedy faktem jest, że głównym motorem bojkotu jest ludność sama, popierana przez nieoficjalną władzę, jaką jest komitet młodoturecki? Możliwe jest, że Kiamil basza chciałby położyć koniec bojkotowi, który obok kupców austriackich rujnuje także tureckich, ale władza jego w tym kierunku jest bezsilna. Świadczy o tem choćby taki wypadek, który się wydarzył w Konstantynopolu przed dwoma dniami: Do portu przybył okręt austriackiego Lloyd, z którego tragarze portowi wyladowali towary, a przewoźnicy przewieźli łódkami pasażerów na ląd. Gdy to doszło do wiadomości komitetu, wezwał tragarzy i pod grozą surowych kar zmusił ich do złożenia przysięgi, że po raz drugi nie użyją żadnemu okrętowi austriackiemu swej pracy.

Naogół postanowienia Turcy są niejasne. Z jednej strony są oficjalne zapewnienia o najlepszych chęciach; z drugiej strony te same czynniki oficjalne przyjmują z zapałem angielski komitet bałkański, którego głową, poseł Buxton, bawi w Konstantynopolu, z pewnością nie w celach pokojowych. Dalszym dowodem dwuznacznego postępowania Porty jest pakowanie z delegatami serbskimi. Wprawdzie rząd serbski ogłosił, że wezwał Pasicza do wyjazdu z Konstantynopola — gdyż nie ma on powierzonej żadnej misji dyplomatycznej, ale politycy wiedzą, jakie znaczenie mają do takich oświadczeń przywiązywać. Być może, że Pasicz pojechał bez instrukcji ze strony rządu, lecz czy rząd byłby np. odrzucił sojusz przez niego nawet bez instrukcji zawarty?

W kołach, mających styczność z bar. Aehrenthalem, głoszą, że Austria dopiero wtedy wda się z Turcją w poważne rokowania, jeżeli bojkot ustanie i jeżeli Turcja da wyraźną odprawę delegatom Serbii i Czarnogóry. Co do bojkotu zaznaczyliśmy już, że ustanie jego nie leży w mocy rządu; co zaś się dotyczy Serbii i Czarnogóry, można po rozumie tureckich mężów stanu spodziewać się, że nie wdadzą się w kombinację dla interesów ich kraju w najwyższym stopniu niebezpieczną. Turcja powinna czuć, że Serbia i Czarnogóra wobec niemożności osiągnięcia odszkodowania na Austrii obróca się przeciw niej jako słabszej, a wtedy z pewnością ani

Rosya, ani Anglia nie będą miały ochoty bronić jej integralności.

Jedynym wyjściem dla Austrii z nieprzyjemnej, a dla Turcyi niebezpiecznej sytuacji jest znaleźć drogę do porozumienia wbrew przeszkodom, stawianym przez tak „bezinteresownych” przyjaciół, za jakich teraz Anglia i Rosya chcą uchodzić.

Zamach na autonomię kas chorych.

III.

Ogólnie spodziewano się, że nowa ustawa położy koniec rozdrobnieniu ubezpieczenia na wypadek choroby na 2900 kas chorych, z których poszczególne liczą tylko po kilku członków, a utrzymane i wzmocnione zostaną tylko kasy większe, żywotniejsze. Projekt Koerbera przyjął tę myśl i nadał jej kształt przez postanowienie, że najniższa liczba członków pewnej kasy musi wynosić 500 względnie 1000.

Obecny projekt rządowy zmniejsza tę liczbę na 200 członków; nietylko więc utrzymuje rozdrobnienie, lecz w dodatku stwarza nowe przez powołanie do życia urzędów powiatowych. Do istniejących już 2900 kas ma przybyć jeszcze 924 urzędów; mimo to motywa projektu chcą wmówić, że to pomnożenie nie przyczynia się do powiększenia kosztów. Gdyby dyrektor jakiegoś prywatnego zakładu asekuracyjnego zaproponował swemu zarządowi, aby inkasowanie wkładek powierzone obcym, wrogim dla jego zakładu osobom, uznanoby takiego dyrektora za niedołęgę i napędzonoby go. A tymczasem rząd przez uniesienie urzędów powiatowych robi kasom chorych taką propozycję. Gdyby to zostało uchwalone, musiałby kasy zażądać od swych członków podwyższenia opłat, ponieważ nie miałyby żadnego wpływu na zmniejszenie wydatków administracyjnych i nie mogłyby wpływać na regularne i punktualne ściąganie od przedsiębiorców opłat, które oni odcinają robotnikom. Zarząd kasy nie byłby nawet w stanie wyjaśnić, czy opłaty zostały wedle statutu wymierzone i ściągane i czy każdy z ubezpieczonych został włączony do odpowiedzialnej kategorii zarobku; w następstwie tego zarząd nie mógłby objąć gwarancji za to, czy wypłacane zasiłki rzeczywiście i zawsze dośtały się w ręce uprawnionych do ich poboru członków.

Jeżeli urząd powiatowy będzie sam prowadził ewidencję członków, będzie on w stanie samowolnie rozstrzygać o tem, czy dany

Biuro Inzeratowy: Kraków, pl. WW. Świętych 8, I. p.

Ogłoszenia (Inzeraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halerzy, następnie po 10 hal. — Nadane od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamieszcujących, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

członek ma prawo do pobierania zasiłku; faktycznie więc będzie urząd rozporządzał majątkiem kasy, nie ponosząc wobec ubezpieczonych żadnej odpowiedzialności. Te będzie dalej miała „autonomiczna” kasa, mimo, że kasa, tj. jej fundusze, nie będą w rękach jej zarządu. Rezultatem tego będzie, że pieniądźmi robotniczymi nie będzie się naleźycie gospodarowało, gdyż nikt za tę gospodarkę nie będzie mógł być pociągany do odpowiedzialności. Jasne jest, że wobec tego stanu rzeczy, zniknie tak konieczny kontakt między zarządem kasy a jej członkami, a w jego miejsce rozpanoszą się w kasach biurokracizmy i fiskalizm bezduszny.

Gdyby zarząd kasy chorych nie chciał dać się zupełnie usunąć i na własną rękę chciałby prowadzić kontrolę nad manipulacją urzędu powiatowego, doprowadziłoby to do ogromnego powiększenia czynności, a w konsekwencji do znacznego pomnożenia sił biurowych czyli do obciążenia kasy jeszcze większymi kosztami administracyjnymi. Znany fachowiec obliczył, że urzędy powiatowe w całym państwie będą potrzebowały około 10 000 urzędników, których utrzymanie będzie kosztowało okrągło 30 milionów koron rocznie. Dla stronnictw, które swe istnienie opierają na tem, że członków swych zaopatrują w posady na koszt publiczny, jest to niewątpliwie bardzo przyjemna perspektywa, ale dla samego ubezpieczenia jest to zguba.

Jednym z następstw powierzenia urzędowi powiatowemu ściągania opłat będzie przerzucenie kosztów ubezpieczenia samodzielnych na barki robotników. Ściągnięcie opłaty 50 halerzowej będzie ze względu na koszt niemożliwe, dlatego mają urzędy otrzymać także ściąganie opłat od innych ubezpieczonych dla pokrycia kosztów z administracją ubezpieczenia samodzielnych (kupców, przemysłowców, rzemieślników itd.) połączonych.

Wszystko, co dotychczas pisaliśmy o celach utworzenia urzędów powiatowych da się ująć w następujący rezultat: celem tych urzędów jest usunięcie wpływu robotników na zarząd kas chorych. Tego faktu nie zmienia kłamliwe twierdzenie motywów projektu, że kasom pozostawia się autonomię. Ładna to „autonomia”, nad której całością mają czuwać nadzory, złożone w 2/3 części z reprezentantów pracodawców, a w 1/3 części z robotników!

Robotnicy nie dali dotychczasową swą administracją w kasach żadnego powodu do odebrania im autonomii albo do oddania ich

UPTON SINCLAIR.

METROPOLIA.

73

Montague pojechał do domu dorożką z podstarzałym gentlemanem, który podczas zabawy siedział obok niego przy stole; spytał go po drodze, czy takie zabawy odbywały się często. W odpowiedzi na to gentleman, który był „stalowym człowiekiem” (przemysłowcem z trustu stalowego) z zachodu, opowiedział o wielu podobnych historyach, których był świadkiem w swych stronach rodzinnych.

Następnego dnia Montague i Alicya były obecni na wystawnej uroczystości ślubnej. Gazety pisały o niej, jako o „najważniejszym” wypadku w życiu towarzyskim tego tygodnia; z pół tuzina policjantów musiało pilnować porządku, gdyż ulica była wypełniona tłumem ciekawych. Uroczystość odbyła się w kościele świętej Cecylii i dokonał jej poważny biskup w pełnym przepychu stroju. W strojach pełnych przepychu, a w powietrzu rozlewała się taka powódź woni, z jaką nie mogły się równać wszystkie doliny Arkadyi. Pan młody był wygolony i wyszorowany i wyglądał bardzo przystojnie, choć trochę blade; Montague nie mógł się powstrzymać od uśmiechu, gdy patrzył na uroczystą minę młodzieńca, który przed kilku godzinami rozbrany do koszu, wyprawiał pijane harce w klubie „Millionnaires”.

Montague’owie wiedzieli już teraz kogo mieli unikać w towarzystwie. Mrs. Eldridge Devon wzięła ich łaskawie pod swe opiekun-

cze skrzydła — albowiem majątek ziemski Mrs. Devon nie pozostawał w żadnym związku z asekuracją; i następnego dnia mieli przyjemność przeczytania swych nazwisk wśród spisu osób, obecnych na uroczystości, a kilka słów było nawet poświęcone strojowi Alicyi.

Montague znalazł wiele materiału do uzupełnienia sobie całokształtu życia nowojorskiego — we wspomnieniach z bankietu w klubie „Millionnaires”. Z piosenek, które śpiewano, Montague mógł zrozumieć, że Oliver miał także pewne tajemnice, które nie chciał się dzielić z bratem. Utrzymywanie młodych dziewcząt było jednym z ustalonych obowiązków ludzi tego typu, co Reggie Mann i Oliver. W krótkim czasie Montague miał sposobność poznania nieco bliżej tego „półświatka”.

Przy pewnej okazji odwiedził dom na Riverside Drive, gdzie zastał wielu ze swych znajomych — bogatych przemysłowców i finansistów, bawiących się w salonie w towarzystwie najpiękniejszej kobiety, jaką Montague kiedykolwiek spotkał. Miała wykwintną powierzchowność i w rozmowie okazała się jedną z tych nielicznych osób w Nowym Jorku, których naprawdę warto było słuchać. Spędził tam tak przyjemny wieczór, że gdy odchodził, zwrócił się do czarującej damy, mówiąc, że chciałby zapoznać z nią swą kuzynkę Alicję; i wówczas zauważył, że dama zarumieniła się i była zakłopotana. Dopiero później dowiedział się ze zgrozą, że ta piękna i sympatyczna lady nie była w towarzystwie.

Nie było to rzadkim wypadkiem; przeciwnie, gdy ktoś zechciał zapoznać się z tymi

stosunkami, odkrywał, że były one powszechnie znane i uznane. Montague rozmawiał o tem z majorem Venable i sędziwy gentleman naopowiadał mu takich anegdotek, od których włosy podnosiły się na głowie. Był naprzykład pewien potężny magnat finansowy, który się zakochał w żonie głośnego lekarza; nie mając innej możliwości podbicia sobie serduszka pięknej kobiety, milioner ów dał milion dolarów na wybudowanie szpitala, pod warunkiem, aby szpital ten był najdoskonalszym na całym świecie i aby lekarz wyjechał na trzy lata z Ameryki, w celu za poznania się ze szpitalami europejskimi! Żadne względy nie miały znaczenia dla tego lowelasa milionera — jeśli ujrzał kobietę i zapragnął jej, wówczas nie było dlań przeszkód; i nawet kobiety z towarzystwa uważały za zaszczyt być jego metresą. W krótkim czasie potem zaszedł wypadek, iż pewnemu cudzoziemcowi odmówili mieszkania w kilku hotelach nowojorskich dlatego, że nie był ożeniony podług praw, obowiązujących w Północnej Dakocie. Lecz ów milioner mógł wziąć do hotelu jakąkolwiek kobietę i nikt nie śmiałby mu odmówić!

Na takich opowiadaniach spędzili kilka godzin, w czasie których Montague poznał wiele ciemnych stron życia owych „czterystu” wybranych.

W kilka dni potem Zygfryd Harvey zatelefonował do Montague’a, mówiąc, że pragnie z nim pomówić w pewnej sprawie finansowej; wyznaczili sobie spotkanie w Noonday Club. Montague udał się tam z pewną niechęcią, gdyż był to budynek towarzystwa „Fidelity” — kwatery jego wrogów.

Przyszło mu do głowy, że gdzieś w tym

gmachu przygotowywano się do odparcia ataku, który on wymierzył przeciw potężnemu towarzystwu; zastanowił się, co tam mogli o nim mówić.

Spotkał Zygfryda Harvey’a i siedli razem do śniadania, rozmawiając o wypadkach życia towarzyskiego, o polityce i o wojnach; gdy podano kawę i gdy pozostali sami w pokoju, Harvey przechylił się w tył w krześle i rozpoczął:

— Przedewszystkiem — rzekł — muszę ci wytłumaczyć coś takiego, do czego mi piekielnie trudno przystąpić! Obawiam się, że mnie źle zrozumiesz. Poproszę cię, abyś był tak łaskaw posłuchać mnie przez minutę lub dwie, a potem dopiero rozważysz wszystko.

— Dobrze — rzekł Montague. — Jestem spokojny.

— Tamten od razu spoważniał.

— Podjąłeś się prowadzenia procesu przeciw temu towarzystwu — rzekł. — Ollie naopowiadał mi dość, abym mógł zrozumieć, że postąpiłeś sobie śmiało i że jesteś narażony na słuchanie ciągłych wymówek od ludzi tchórzliwych, którzy chcieliby cię skłonić do wycofania się z procesu. Byłoby mi bardzo przykro, gdybyś mię zaliczył do tych ostatnich, choćby na chwilę; musisz zrozumieć z góry, że ja nie mam żadnych osobistych interesów, któreby mię wiązały z interesami „Fidelity” i że gdybym nawet je miał, to nie zmieniliby mego stosunku do ciebie. Nie należę do tych, którzy posługują się przyjaciółmi dla interesu i w mem życiu towarzyskiem sprawy pieniężne nie odgrywają roli.

(Dalszy ciąg nastąpi).

pod kuratelę biurokracji. Jeżeli rząd dla przypodobania się chrześcijańskiemu społeczeństwu chce odebrać robotnikom instytucje przez nich stworzone i zawsze wzorowo administrowane, otrzyma na to należytą odpowiedź. Interes robotniczy, który jest najważniejszym interesem społecznym, domaga się, aby ubezpieczeni sami decydowali o swym losie i dlatego usiłowaniami reprezentantów robotniczych w parlamencie będzie wszelkimi środkami dążyć do zmiany niesprawiedliwych w tym względzie postanowień projektu rządowego.

Przegląd polityczny.

Obrady parlamentu niemieckiego nad zmianą konstytucji. Na porządku dziennym wczorajszego posiedzenia parlamentu znajdowały się wnioski wolnomyślnych, socjalnych demokratów i Polaków w sprawie zmiany konstytucji Rzeszy co do odpowiedzialności ministerialnej.

Sekretarz stanu Bethman-Hollweg zaraz na początku dyskusji zaznaczył, że pragnie w kilku słowach scharakteryzować stanowisko zjednoczonego rządu i oświadczył:

Przy wydaniu konstytucji dla północnoniemieckiego Związku i państwa niemieckiego odpowiedzialność kanclerza postawiono jako zasadę. Wszystkie wnioski, które zawierały postanowienia o formie prawnej odpowiedzialności ministerialnej zostały odrzucone. Mimo to kwestya ta zajmowała i w późniejszym czasie Izbę, jednakże dyskusya nie doprowadziła do uchwały. Dlatego rada związkowa nie miała ani sposobności, ani powodu obradować nad tą kwestyą i powziąć uchwale. Jeżeli obecnie stronnictwa sądzą, że przyszedł czas, aby tą zasadą ponownie się zająć i stawiają wiele daleko idących wniosków, to jest rzeczą zrozumiałą, że rządy widzą, iż ze swej strony nie mogą przystąpić do powzięcia uchwały, zanim będą miały sposobność poznać stanowczą uchwałę parlamentu. Także z tego faktu, że zjednoczone rządy biorą udział w tej sprawie nie bezpośrednio, można poznać, jaką wagę przywiązują rządy do potrzeby wysłuchania zapatrywań i uchwał parlamentu.

Posel Müller z Meiningen (wolnomyślna partya ludowa) imieniem lewicy stawia wniosek, aby wszystkie te wnioski przekazać komisji, której liczbę członków pomnożono do 28. Zamiast t. zw. moralnej odpowiedzialności kanclerza, pragnie parlament odpowiedzialności prawnoparlamentarnej. Instytucya obecnej odpowiedzialności nie ma konkretnego znaczenia prawnego. Cesarz w Niemczech nie jest zwierzchnikiem, lecz przewodniczącym rady związkowej, czyli tylko „primus inter pares“ (pierwszy między równymi).

Posel Spahn (centrum) domagał się, aby odpowiedzialność ministerialną rozszerzono także na czynności cesarza, które nie podlegają kontrasygnacie, a więc także na mowy, listy itp.

Posel Ledebur (soc. dem.) podnosi, że oświadczenie cesarza, iż jego najprzedniejszym zadaniem jest stałość w polityce przy przestrzeganiu zgodnej z konstytucją odpowiedzialności, nie jest niczem innym, jak tylko pozostaniem przy obecnym stanie, przy zrezygnowaniu z pewnych ozdób i oratorskich dodatków. Nie chodzi jednakże tylko o odparcie pewnych wykroczeń t. zw. osobistych rządów, ale o przełamanie biurokratycznego systemu rządowego, do czego najlepsze politycy już od dłuższego czasu dążą. Po klęsce polityki w Azji wschodniej i w Maroku i wewnątrz państwa, przychodzi czas na wymuszenie zupełnych parlamentarnych rządów. Nie nieznane osoby protegowane, lecz mężowie z większości parlamentu muszą być powołani na krzesła ministerialne.

Posel hr. Mielżyński oświadczył, że Polacy stoją na stanowisku, iż parlament w każdej chwili musi mieć możność kontrolowania rządu. Odpowiedzialność kanclerza państwa musi być rozciągnięta na wszystkie jego czynności urzędowe. Teraz jest czas, aby dokonać całego dzieła. Każda próba zmiany stosunków przez adres do cesarza jest niewystarczająca. W tym duchu postawili Polacy wniosek, który w sposób zapobiegawczy ma dać reprezentacyi ludowej możność zebrań się, skoro to uzna za potrzebne. W słusznej walce niemieckiego ludu o prawa wolnościowe chcemy stać zawsze po jego stronie, chcemy dać dowód, że kłamią ci, którzy twierdzą, że Polacy są nieprzejednanymi wrogami niemieckiego ludu, że my wszyscy zwalczamy niemiecką narodowość. (Słuchajcie! Słuchajcie!) My mamy z narodem niemieckim jedną wspólność, a mianowicie

wspólność wolności. Zwalczamy jednak pruski system rządowy, który jednak ciemniży lud niemiecki jak i Polaków.

Posel Junck (narod. liberal) zwalczał wniosek socjalistów, według którego na wyprowadzenie wojny trzeba by zgody parlamentu, ponieważ byłoby to wotum nieufności dla cesarza i rady związkowej. Również nie zgadza się mowca na współudział parlamentu przy nominacji lub dymisji kanclerza państwa.

Posel Bühren (partya państw.) oświadcza: Niechaj nas Bóg chroni przed rządami parlamentarnymi. Mowca życzy sobie dla lepszego współdziałania parlamentu w zagranicznej polityce częstszego wydawania ksiąg białych i ustanowienia komisji dla spraw zagranicznych.

Następne posiedzenie dzisiaj.

Parlament włoski o aneksji. Izba posłów wczoraj obradowała w dalszym ciągu nad wnioskiem posła Fusinato o stosunkach wytworzonych na Bałkanach przez aneksję Bośni i Hercegowiny.

Posel Galli pochwalił ogłoszenie niezawisłości Bułgarii i zalecał Włochom popieranie przyłączenia Krety do Grecji.

Posel Valli zalecał utrzymanie trójprzymierza z równoczesnym zbliżeniem się Włoch do Rosji, Francji i Anglii.

Posel Sonnino, były prezydent ministrów, wystąpił przeciw polityce Tittonego, który pozwolił na naruszenie przez Austrię traktatu berlińskiego. Nie myśli wprowadzić o wojnie z Austrią, ale zaleca przygotowania wojenne.

Z literatury i sztuki.

Z wystawy. Gmach Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych otwarty zostanie ponownie w piątek, 4 bm. Świetlice zajęły pałace, obrazy olejne i rysunki Tymona Niesiołowskiego. W innych salach, mniejszych, umieszczone zostały prace pp.: Borka, Czarnowskiej, Dostaliówny, Frommera, Gryglewskiego, Kotowskiego, Krzeszowej, Krzesza, Kowalskiego, Laskowskiego, Pelczarskiego, Podgórskiego, Popławskiego, Rosenbluma, Tombińskiego i Trzebińskiego. Szerzej krajoznawców nadesłał St. Czajkowski. Wystawiony został duży obraz malarza, pod tyt. „Mojżesz wśród zbuntowanej rzeszy“.

W dużej sali urządzona została 42 ga wywieszona F. Jasińskiego, na dochoł Tow. Bratniej Pomocy uczniów Ak. sztuk pięknych. Składają się na tę wystawę prace (około 100) prof. Józefa Pankiewicza z dwudziestoletniego okresu działalności artystycznej tego wybitnego malarza i rytnika.

Sądy doraźne w Pradze.

Praga. Sąd doraźny już się ukonstytuował. Przybył już kat z Wiednia i zamieszkał w gmachu sądowym.

Powołano tu z Galicji 300 żandarmów. **Praga.** Proklamowanie stanu sądów doraźnych nastąpiło o godzinie 4 po południu i to wszędzie równocześnie.

Dyrekcya policji zarządziła co następuje:

1) Zakazuje się w najostrzejszy sposób zgromadzeń ludności i pochodów wszelkiego rodzaju. Przeciwnie stosującym się do tego zarządzenia organa władzy wystąpią z całą surowością. Każdy obywatel jest obowiązany wstrzymać się od udziału w nagromadzeniach ludności i w tym samym duchu wpływać na członków rodziny, czeladź, pomocników handlowych, terminatorów i domowników i bez potrzeby nie wypuszczać ich na ulicę, zwłaszcza w godzinach wieczornych. Wszelkich zarządzeń władz należy słuchać natychmiast bez oporu.

2) Zakazuje się noszenia odznak stowarzyszeń, oraz obnoszenia i wywieszania chorągwi, o ile nie są to chorągwie państwa lub kraju.

3) Zakazuje się demonstracyjnego dekorowania sklepów i domów.

4) Bramy domów i wejścia do publicznych lokalów i sklepów mają być natychmiast zamykane w razie opróżniania dotyczących ulic i placów, względnie na wezwanie organów władz.

5) O godzinie 8 wieczorem bramy wszystkich domów, oraz restauracje mają być zamknięte.

6) Przekraczający te zarządzenia, o ile nie chodzi o czyn, który karany była w myśl postanowień ustawy karnej, będą karani grzywną, ewentualnie aresztem po myśli rozporządzenia cesarskiego z d. 20 grudnia 1854 r. Dz. ust. p. Nr 96.

Praga. Z powodu zawieszenia sądów doraźnych odwołano wyznaczoną na wczoraj

uroczystość położenia kamienia węgielnego pod nowy budynek uniwersytecki.

Praga. Wczoraj w pierwszych godzinach porannych zebrały się znowu wielkie masy publiczności, przeważnie młodych ludzi i żywiołów chętnych do ekscesów na Przykopach. Kiedy studenci niemieccy w barwach zamierzali rozpocząć „bumel“ i wyszli z kasyna, powstał straszny zgiew. Ponieważ studenci niemieccy nie chcieli odstąpić od zamiaru urzędzenia „bumlu“ i groziło niebezpieczeństwo wielkich starć, przystąpiono do opróżnienia Przykopów. Dokonano tego wśród ogromnego zgiewu. Następnie Przykopy zamknięto, a dopiero o godzinie 1½ otwarto je znowu dla komunikacji.

Praga. O godzinie 11½ przed południem zaatakowało 150 chłopaków patrol, złożony z dwóch policyantów konnych, obrzucając ich kamieniami. Patrol rozpedził chłopaków, którzy uciekli w kierunku Żyzkowa. Policya nie zdołała ująć żadnego ze sprawców.

Praga. Ogłoszenie sądów doraźnych dotyczy także powiatu sądowego Wyszowice.

Wyszła z druku w drugim wydaniu na różnokolorowym kartonie barwna karta korespondencyjna:

Klub polskich posłów socjalno-demokratycznych w Radzie państwa.

Cena 10 h. — Do nabycia u kolporterów partyjnych oraz u tow. Z. Klemensiewicza, Kraków, Wiślna 5.

KRONIKA.

Kraków, 3 grudnia.

Nowiny krakowskie.

Zabawa taneczna, która się odbędzie w połączeniu z zapowiadzanym na sobotę 5 b. m. kiermaszem w salach Związku przy ul. Wiślniej 5, uroczona będzie licznymi nie spodziankami. Komitet zakupił 300 rozmaitych przedmiotów, artykułów gospodarstwa domowego, perfumery, cukrów i t. p., które św. Mikołaj rozda bezpłatnie między grzecznych uczestników zabawy. Sukces zabawy już dziś jest zapewniony.

Komitet Muzeum technicznego odbył 1 bm. posiedzenie, na którym według referatu na czelnika miejskiej izby obrachunkowej za twierdzonego preliminarza budżetu Muzeum na rok 1909 oraz przyjęto do wiadomości budżet połączonego z Muzeum instytutu dla popierania drobnego przemysłu, aprobowany już przez kuratoryę.

W sprawie budowy gmachu dla obu tych instytutów wyjaśnił dyrektor Stryński, że szczegółowe plany są już wygotowane, a budowa rozpocznie się z wiosną 1909. Komitet wobec tego uchwalił wezwać dyrekcję Muzeum o przedłożenie projektu co do organizacji etatu i personalu.

Sumlenny pracodawca. Majster tapiecki, p. Stachowski, radca miejski, namówił „po przyjacielsku“ p. Wojciecha Janickiego, majstra tapieckiego w Warszawie, żeby porzucił samoistne prowadzenie interesu, a przeniósł się do Krakowa, do jego magazynu jako kierownik. P. Janicki po długich namowach dał się skłonić do tego kroku, którego rychło musiał gorzko pożałować. Albowiem korzystając z tego, że sprawa była „po przyjacielsku“ załatwiona bez kontraktu, po 4 tygodniach p. Stachowski bez powodu wypowiedział p. Janickiemu posadę i przyjął inną nie tapicera, lecz buchaltera. P. Janicki pozostał na lodzie, gdyż zwinął warsztat w Warszawie, przeniósł się z rodziną do Krakowa i znalazł się w położeniu bez wyjścia. Za zrujnowaną egzystencję zapłacił mu p. Stachowski śmieszne „odszkodowanie“ 200 koron. Oto postępek „ojca miasta“.

Niebywała awantura w sali sądowej. Przed zwykłym trybunałem pod przewodnictwem radcy Raczyńskiego stał dziś 20 letni Szepean Krupa z Krakowa, oskarżony o zbrodnię usiłowanej kradzieży i gwałtu publicznego. Krupa w październiku b. r. wyszedł po dwuletniej kowie z Wiśnicza, a już w listopadzie zakradł się do szynku Blatta; przychwycony, zamierzając się na Blatta drągiem żelaznym. Gdy trybunał miał udać się na naradę, wygłosił Krupa przemówienie, w którym prosił o karę niższą niż rok, gdyż nie chce iść więcej do Wiśnicza. Trybunał zasądził go jednak na 1½ roku więzienia.

W tej chwili stało się coś niespodziewanego. Oto Krupa pochwycił krucyfiks ze stołu sądowego i cisnął nim o ziemię i zaczął wykrzykiwać: „Niema Boga! Wy zasłanacie się Bogiem, aby ludziom krzywdy wyrządzać“

i t. d. Prokurator z miejsca oskarżył go o zbrodnie obrazy religii, a trybunał po krótkiej naradzie zasądził go znowu na 1 rok więzienia.

To było hasłem do nowej awantury. Krupa chwycił mały stół, cisnął nim o ziemię z taką siłą, że wyłamał nogi, i zaczął młotać nie dające się powtórzyć obelgi na cesarza.

Wniosku prokuratora o zasądzenie go za obrażenie majestatu trybunał nie uwzględnił, lecz odesłał akt do sądu śledczego.

Rzucającego się Krupę 3 dozorców z trudem ubezwładniło i wyprowadziło z sali.

Ogień w teatrze miejskim. Po wtorkowym przedstawieniu „Nocy listopadowej“ chciał fotograf „Nowości ilustrowanych“ dokonać na scenie zdjęcia grupy artystów. Przy zapaleniu proszku magnezowego nastąpiła mała eksplozja, od której zapaliła się draperya przy kulisie. Strażacy pożarni, którzy przypadkiem byli jeszcze w teatrze, przewrócili kulisę i ogień stłumili. Szkoda jest nieznaczna.

Ogień kominowy wybuchł wczoraj po południu w domu przy placu Wolnica 1. 3. Ogień rychło ugasiła straż pożarna.

— Repertuar teatru miejskiego.

Czwartek: „Noc listopadowa“ (ceny o 25% wyższe). Piątek: „Noc listopadowa“ (ceny o 25% wyższe). Sobota: „Klub Ibsena“, komedia w 4 aktach Bernarda Shaw'a.

Niedziela o godz. 3 po południu: „2×2=5“. — O godz. 7 wieczorem: „Noc listopadowa“ (ceny o 25% wyższe).

Poniedziałek: „Klub Ibsena“ Shaw'a. Wtorek o godz. 3 po południu: „Zemsta“ Fredry (ceny znizzone do połowy). — O godz. 7 wieczorem: „Noc listopadowa“ (ceny o 25% wyższe).

Środa: „Klub Ibsena“. Czwartek: „Noc listopadowa“.

Piątek: Przedstawienie akademickie „Edyp w Kolonos“.

Sobota: „Ojciec i syn“, komedia w 3 aktach Gustawa Essmanna.

Niedziela o godz. 3 po południu: „Syn królewski“ Krechowieckiego (ceny znizzone do połowy). — O godz. 7 wieczorem: „Noc listopadowa“.

— Z teatru ludowego komunikują nam: Dziś po raz pierwszy w tym sezonie dramat w 3 aktach z epilogiem Zenona Parwiego p. t. „Knapja“. Sztuka ta budzi wielkie zainteresowanie, o czem świadczy nadzwyczaj wielki pokup biletów.

Na sobotę przygotowuje dyrekcya nową premierę p. t. „Kinematograf“ (Kozioł ofiarny), krótkoczwłowa w 3 aktach oskara Blumenthala i Gustawa Kadelburga.

— Repertuar teatru ludowego.

Czwartek: „Knapja“. Sobota: „Kinematograf“.

Niedziela wieczór: „Twardowski na Krzemionkach“.

— Weterani po r. 1863/4 przypominają, że na dochód ich Towarzystwa wzajemnej pomocy odbędzie się dnia 5 b. m. o godzinie 7½ wieczorem przedstawienie w cyrku „Elison“ (plac Wielopole), na które o łaskawe przybycie Szanowną Publiczność zapraszają.

— Koncert Ireny Abendroth. W jutrzejszym swoim koncercie śpiewać będzie p. Irena Abendroth, primadonna opery drezdeńskiej, Bellini, cawatinę z „Normy“, arietyki Glucka „Un ruiselet bien clait“, Mozarta „Un mota di gioia“, Jomilego „La Calandrina“, pieśni polskie Świerzyńskiego, Noskowskiego, Niewiadomskiego, wreszcie na zakończenie wielką arję Aldony (pieśń z wieży) z „Konrada Wallenroda“ Żeleńskiego, z tow. orkiestry i z udziałem chóru żeńskiego prof. Świerzyńskiego.

— Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza, ul. Szewska 16, I p.

Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 5—9. Czytelnia pism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9, w niedziele i święta od godz. 10—1 i od 4—9. Biuro otwarte od godz. 5—7.

Nowiny lwowskie.

Echa morderstwa Stoffów. Wczoraj wieczorem aresztowała policja pewną dziewczynę, która miała się chwalić, że zna morderców Stoffów. Sprawdzono ją na policyę. Ponieważ przy przesłuchaniu wikała się w zeznaniach, przeto zatrzymano ją w aresztach policyjnych.

W Podwołoczyskach aresztowano wczoraj jakiegoś podejrzanego człowieka, którego opis zgadza się z rysopisem mordercy. Podaje się, że jest z Rosji i wraca z pracy w Prusiech, a dla braku paszportu chciał przekraść się przez granicę. Dla wyświeślenia sprawy oddano go do aresztów sądowych.

Z kraju.

Wypadki na prowincyi. W Brodach usiłował właściciel kawiarni Rosenberg zastrzelić swą żonę, ale zamiast niej trafił teściową i zranił ją w rękę.

W Bielsku zastrzelił 42 letni ślusarz Papiorek swą 40 letnią żonę, poczem skierował broń ku sobie i ciężko się zranił.

Szkarlatyna panuje epidemicznie w 26 powiatach kraju i obejmuje 56 gmin. Najwięcej rozpanoszyła się we Lwowie, oraz w powiatach Brody, Brzesko, Brzozów, Czortków, Husiatyn, Jarosław, Jasto, Przemyśl, Rzeszów i t. d.

Z zaboru rosyjskiego.

Wyrok śmierci. W poniedziałek sąd wojenny w Cytadeli warszawskiej rozpoznawał sprawę Szymcha Szwarca, mieszkańca Sompolna (kaliskiej gub.), członka partji polskiej, oskarżonego o wymuszanie z browarów

Chętnie polecamy wszystkim mającym oszczędność na względzie

gdzie najlepsze i najtrwalsze kalosze i śniegowce oryginalne **Petersburskie, Amerykańskie**

Największy wybór obuwia męskiego, damskiego i dzieciennego.

największy magazyn OBUWIA

Alfred Fränkel Sp. kom. Zastępca: L. Steigler

giem w ręku składek na rzecz i cele partyjny oraz o napad w lesie pod Sompolem na Mojżesza Rigosa, któremu zabrał 50 rubli. Sąd skazał Szwarcę na powieszenie.

Rewizje w sprawie panamy magistratu w Warszawie zostały dokonane w kilku innych miejscach prócz podanych przez nas we wczorajszym numerze. U dra Kociatki przybyły na rewizję władze zastępcy właścicieli Młocin p. de Poths. (Malwersacje magistrackie dotyczyły, jak wiadomo, także sprzedaży lasku młocińskiego). Na rewizji władze zażądały, aby p. de Poths zdał się z niemi do swego mieszkania i tam również dokonano rewizji. Przeprowadzono też rewizję w posiadłości naczelnika kancelaryi magistratu p. Ślaskiego pod Zgierzem, na skutek telegraficznego rozkazu władz warszawskich. Po południu do redakcji „Gońca”, który wykrył i ogłosił publicznie nadużycia w magistracie, przybył podprokurator Izby sądowej, w towarzystwie sędziego śledczego, oficera żandarmerii i policyi i zażądał od redaktora „Gońca”, p. Zygmunta Makowieckiego, dowodów w sprawie rewelacji tego dziennika o nadużyciach w magistracie. Redaktor Makowiecki wydał przybyłym posiadaczom materyały jako materiał do napisania zamiankowanych artykułów. Otrzymałszy odpowiedzi żądane, przedstawiciele władz sporządzili o tem protokół i opuścili lokal redakcyjny.

O wynikach dokonanych rewizji nie dotąd nie wiadomo. Nikt nie został aresztowany. Śledztwo w całej tej sprawie z delegacji prokuratora Izby sądowej warszawskiej, obokowa, prowadzi sędzia śledczy do spraw szczególnej wagi, Guglinskij.

Wzięcie i batożenie dzieci z rozkazu Kaszkowa. W fabryce Szajblera w Łodzi po łoszeniu nowych norm pracy zastępkowało 18 małoletnich robotników. Wszystkich za aresztowano, po kilku dniach uwolniono wszystkich z wyłączeniem 28, uznanych za niewydolnych. 8 z nich z rozkazu generała gubernatora wysłano do gubernij północnych, 10 skazano na więzienie, a ośmiu skazano na chłostę. Dodać należy, że chłostę w Rosji została według prawa skasowana.

Katastrofa kolejowa w Modlinie. Wczoraj na stacji Modlin nastąpiło zderzenie dwóch pociągów: na pociąg towarowy, który na stacji, wpadł pociąg pocztowy, jadący z Miawy do Warszawy. Rozbić użąd: wagon bagażowy z brankardem, pocztowy, wagon II klasy osobowy i wagon pocztowy, z dwoma eskortą wojskową. Ranni: 10 rannych, konduktor bagażowy, dwaj urzędnicy pocztowi i dwaj szeregowcy z eskorty. Tor uległ uszkodzeniu.

Ze świata.

„Russcy ludzie” kradną. W „Związku Miłośników Archaniola”, utworzonym w Petersburgu przez Puryshkiewiczę, dokonana przez urząd ministerstwa spraw wewnętrznych rewizja ksiąg, wykryła, że kasyer Timofirjew kradł blisko 16 tysięcy rubli. Timofirjew przyznał się, że nie on jeden czerpał z kasy kasyerki.

Przeciw moskalofilskiem zakusom. Polskie stowarzyszenia akademickie w Petersburgu wysłały do Wilna na imię posła Montwiła protest telegraficzny z wyrażeniem niezadowolienia z powodu zaproszenia do Wilna na odczyty posła Bobrińskiego.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki

Dwa pewne środki przeciw opierchnięciu rąk i twarzy:
Mydło lecznicze Malinowskiego z zapachem wody kolońskiej i Philodermine (cena 70 h).
Skutek niezawodny, lecz żądać wyrobów Malinowskiego.

TELEGRAMY

z dnia 3 grudnia

Demonstracje w Bernie.

Berno mor. Wczoraj wieczorem przyszło do demonstracji na Wielkim Placu; gdy stamtąd demonstrujących wyparto, przed domem „Czeskiej Besedy” i niemieckiego „Domu Narodowego”. Przyszło do starć, a kiedy położenie stało się poważnem, wkroczyła policja, która zarekwirowała wojsko. Zarówno organa straży odniosły obrażenia, jak i szereg demonstrantów, ci ostatni od szabel. Rany kilku są ciężkie. Przedsięwzięto wiele aresztowań. Demonstranci powybijali wiele szyb. Wieczorem przywrócono porządek.

Sejm węgierski.

Budapeszt. Sejm węgierski obradował wczoraj w dalszym ciągu nad budżetem

ministerstwa rolnictwa i przystąpił do dyskusji szczegółowej nad tym działem.

Trzęsienie ziemi.

Regio di Calabria. W Mileto odczuto wczoraj silne trzęsienie ziemi, które wywołało wśród ludności panikę.

Szach wywozi swe skarby do Rosji.

Petersburg. Krąży tu pogłoska, że szach polecił swym agentom w Rosji zakupić wielką posiadłość i przewieźć tam część jego skarbów.

Na wypadek zwycięstwa rewolucji ma szach przenieść się do Rosji.

Duma.

Petersburg. Duma obradowała w wczorajszym posiedzeniu nad uchwaleniem kredytu 4 milionów rubli na kościelne szkoły w gminach i 6 milionów rubli na poparcie szkolnictwa elementarnego. Nadto obradowano nad zaprowadzeniem samorządu w Syberyi.

Duma uznała dotyczące projekty ustawy jako pożądaną i postanowiła przekazać je odpowiednim komisjom.

Rozruchy w Małej Azji.

Konstantynopol. Według depeszy dziennika „Jenni Gazette” wczoraj wieczorem banda złoczyńców i osób już karanych więzieniem zaatakowała budynek rządowy w Edenisz w wilajecie smyrneńskim, przy czem zabiła jednego człowieka w bazarze. Kilka tysięcy brygantów stoi w rozmaitych częściach wilajetu i czeka na stosowną chwilę, aby rozpocząć grabież. Władze wilajetu proszą o posiłki.

Otwarcie parlamentu tureckiego.

Konstantynopol. Według dzienników tureckich otwarcie parlamentu ma nastąpić 14 grudnia nowego stylu.

Konstantynopol. Nowy minister spraw wewnętrznych Hilmi basza telegrafował na prowincję, że wszyscy deputowani mają na 14 b. m. przybyć do Konstantynopola.

Pogłoski o chorobie sułtana.

Konstantynopol. Podczas gdy wczoraj obiegły pogłoski o złym stanie zdrowia sułtana, donoszą dzisiaj, że sułtan przyjął wielkiego wezyra i ministra spraw wewnętrznych.

Sąd rozjemczy o Casablanca.

Paryż. Jak słysząc, sędziami rozjemczymi w kwestyi dezertorów w Casablanca zamianowała Francya Ludwika Renaulta i Edwarda Freya. Sędzią rozjemczym ze strony Niemiec ma być zamianowany rzeczycwisty radca Kriege. Nazwisko sędziego zagranicznego nie jest jeszcze znanem. Pąty sędzia, mający być wspólnie zamianowanym przez obie strony, ma być Szwedem.

Rewolucya na Haiti.

Nowy Jork. Z Port au Prince donoszą, że ludność powstała przeciw rządowi i bez walki zajęła miasto i ustanowiła prowizoryczny rząd, wybierając jednego z generałów prezydentem.

Rada państwa.

Wiedeń, 3 grudnia.

Na początku posiedzenia prezydent zawiadomił o przyjęciu deputacji jubileuszowej przez cesarza.

Początek obstrukcji czeskiej.

Posel Choc (czes. rad.) domaga się do słownego odczytania wpływów.

Prezydent: Panie posle Choc, proszę się namyślić, czy pan przy tem obstaje?

Posel Choc: Tak jest.

Prezydent: Wysoka Izbo! P. Choc wno si, by dosłownie odczytano wpływy. Nie wchodząc w to, czy jest rzeczą odpowiednią, że p. Choc chce zastosoować najmłodszą, choć najmniej szlachetną formę obstrukcji (żywe oklaski w Izbie, przerywania u czeskich radykałów). zwracam uwagę p. Choc, że na porządku dziennym stoi ubezpłodzenie socyalne; muszę mu pozostawić, czy chce wziąć na siebie odpowiedzialność za przekleństwo ludów Austrii (burzliwe długotrwałe oklaski, wrzawa na ławach czeskich radykałów), czy chce on na siebie przyjąć tę odpowiedzialność, że udaremni albo opóźni załatwienie przedłożonych, leżących w interesie pracującego i głodującego ludu. (Ponowne żywe oklaski i brawa, okrzyki u czeskich radykałów).

Prezydent: Panie posle Choc, zapytuję pana, czy obstaje pan przy swoim wniosku, czy nie.

Posel Choc: Tak jest.

Prezydent: W takim razie wpływy zostaną odczytane dopiero na końcu posiedzenia. (Burzliwe oklaski i brawa w całej Izbie, okrzyki i wrzawa na ławach czeskich radykałów).

Prezydent udzielił głosu pierwszemu mowcy, zapisanemu do rozprawy nad wnioskiem nagłym co do

prowiloryum budżetowego,

posłowi tow. dr Adlerowi.

Posel tow. dr Adler zabrał głos wśród panującej wrzawy i zaczął mówić Czeski posel Lisy wyjmując pokrwawioną chustkę i pokazuje ją w sali wśród rozmaitych okrzyków.

Posel tow. Adler: Nie pozwolę nikomu odebrać sobie możliwości przemawiania w tej Izbie. W chwili ogólnego szaleństwa wszystkich stronnictw burżuazyjnych, w chwili słabości rządu, w chwili, kiedy spory narodowościowe mają być załatwione przy pomocy katan, pozostaje nam jeszcze tylko parlament jako wolna trybuna, której pozbawić się nie możemy.

Protestuję

przeciw ogłoszeniu sądów doraźnych w Pradze,

które jest tylko dowodem bankructwa stronnictw opozycyjnych i dowodem nieudolności stronnictw panujących. — Socjaliści potępiają ekscesy w Pradze i potępiają ekscesy także ekscesy w niemieckich miastach w Czechach. Zemstą nie robi się polityki narodowej; żaden naród nie zwycięża przez to, że drugiemu wyrządza krzywdę.

Posel tow. Adler mówi dalej wśród burzliwych oklasków ze strony socjalistów i ciąglej wrzawy na ławach czeskich radykałów.

Posel tow. Adler: To, co zrobiono wobec studentów niemieckich w Pradze, było krzywdą, ale odpowiedzią na to nie powinny być sądy doraźne. Młodzież powinna być dzielna i żywa, ale socjaliści nie pozwolą, aby młodzież narzucała im taktikę polityczną. (Potakiwania u socjalistów). Odmawiam bar. Bienenrhowi zdolności do utworzenia gabinetu i koncentracji stronnictw; protestuję przeciw rozwiązaniu parlamentu.

Wchodzi na salę niemiecki minister-rodak Schreiner. Czescy radykali witają go burzliwymi okrzykami.

Posel Choc: Panie prezydencie, proszę wyrzucić Schreiner! To prowokator! A kiedyś nosił czamare!

Posel tow. Adler do czeskich radykałów: Panowie zamierzacie z dzisiejszego parlamentu uczynić parlament kuryalny. (Tak można było tak się zachowywać, tu nie). (Oklaski u socjalistów). Proszę mi wierzyć, że los tego parlamentu bardzo nam leży na sercu, tak jak wam jest to widocznie obojętnem. Socjaliści głosować będą za nagłośnią co do prowizoryum budżetowego w pierwszym czytaniu i wszystko uczynią, aby w drugim czytaniu mógł być budżet normalnie załatwiony. My nie jesteśmy ostatni, którzyby się korzyli przed teroryzmem. (Oklaski u socjalistów). Socjaliści są republikanami i tego nigdy nie taili, ale mają żądania, które są na teraz bliższe, niż programy co do formy państwowej.

Wkońcu mowca krytykował ślaską reformę wyborczą i żądał, aby odmówiono jej sankcyi monarszej. Zabiera głos posel Lang (chrz. soc.). Posiedzenie trwa dalej.

Czas odnowić przedpłatę!

Szanownych Abonentów „Naprzodu” upraszamy o odnowienie prenumeraty na grudzień.

Zamiejscowi abonenci zechcą przesłać prenumeratę naszymi czekami pocztowymi (Nr 834.095).

Miejscowi abonenci mogą płacić albo w administracji, albo do rąk inkasenta, nie zaś roznosicielom.

Na skutek częstych reklamacji, zwracamy uwagę Szan. Abonentów naszego pisma, że pieniądze, przesyłane czekiem, dochodzą nas na trzeci, a nieraz i na czwarty dzień dopiero. Dnia 5-go zaś każdego miesiąca wstrzymujemy wysyłkę „Naprzodu” tym, którzy do tego czasu prenumeratę nie uiszcili. Celem więc uniknięcia przerwy powyższej, jak również zżytecznych reklamacji, prosimy o regulowanie należności za prenumeratę zawnazsu.

„Naprzód” kosztuje miesięcznie:

z odsyłką do domu K 2—
bez odsyłki K 1-60

Administracja „Naprzodu”.

Przegląd społeczny.

Z ruchu spółdzielczego. We wtorek 1 b. m. odbyła się w Związku stow. rob. w Krakowie konferencya w sprawie agitacji za ro

botniczemu stowarzyszeniem spożywcze „Naprzód” przy współudziale wszystkich zarządów organizacji zawodowych i komitetów podmiejskich, komitetów partyjnych, zarządu spółki spożywczej „Naprzód” i miejscowego krakowskiego komitetu partyjnego. Tow. dr Kapellner w krótkim przemówieniu rozwinął plan agitacji. Wskazał na szybki wzrost spółki spożywczej klerykałów, którzy mają już piekarnię swoją, drugi sklep założyli, a członków posiadają w tych spółkach dwa razy tyle, co w naszej. Świętym obowiązkiem każdego towarzysza powinno przeto być usilne staranie się o szybkie podniesienie stanu członków naszego konsumu.

Następnie tow. Daszyński rozstrząsnął znaczenie spółek spożywczych wobec ogólnie panującej drożyzny. Chociaż na pozór, wobec takiej masy sklepów, wydawałaby się działalność spółki znikomą, jednak tak nie jest. Bo np. skład miejski węgla sprzedaje na 100 cetnarów w ogólności przez wszystkich kupców sprzedanego węgla od siebie tylko jeden cetnar, a jednak już teraz nie mogą lichwiarze podnieść ceny tego węgla, bo w takim razie wszyscy zwróciliby się do miejskiego składu. Taką zaporą przeciw zwyczajce cen na wiktualach jest spółka spożywcza. Chociaż jedna naprzeciw tysięcy sklepów, sklepików i kramów, to jednak już reguluje ceny i nie pozwala im wzrosnąć zanadto w górę. Apeluję do wszystkich towarzyszy, że przeciw ta spółka, to nasza spółka spożywcza, powinni więc wszyscy towarzysze kupować w niej, wypełniając w ten sposób obowiązek: Swoi niech u swoich kupuje.

Po przemówieniach kilku towarzyszy i towarzyszek zachęcających do wpisywania się na członków spółki spożywczej, oświadczyli wszystkie zarządy organizacji zawodowych z zapalem, że zajmą się energicznie swymi członkami, komitety podmiejskie z gminami i że rozpoczną agitację na sposób czerwonej niedzieli.

Agitacya ta prowadzona będzie wśród żon towarzyszy w ciągu grudnia, a więc w porze przedświątecznych zakupów, które każda uświadomiona rodzina robotnicza czynić powinna w sklepie robotniczej spółki spożywczej „Naprzód”, Wiślna 8. Po uiszczeniu 1 K, jako raty na udział, można już kupować towary w sklepie „Naprzodu”.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

Ogłoszenia.

Ogłoszenia petitowe o zgromadzeniach i zebraniach można umieszczać tylko za opłatą 40 halierzy od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują 1 koronę za jednorazowe ogłoszenie.

* Przewodniczących grup zawodowych i stacyj pla niczych upraszam, by zwołali zgromadzenie członków na piątek 4 b. m. wieczorem do sali stow. „Postęp” celem wyboru delegatów na konferencyę organizacyjną zawodowych. Mischel.

* Wiedeń. W stowarzyszeniu postępowej młodzieży polskiej „Spójnia” przy VIII. Alsterstrasse 7, II. Stiege, Tur 13, odbędą się następujące 2 odczyty: w sobotę 5 b. m. odczyt kol. Klimowicza p. t. „O filozofii Heraklita”; w sobotę 12 b. m. odczyt kol. Campbell'a p. t. „Psychologia legendy P. P. Sowej”. Goście mile widziani!

W piątek 4 b. m. o godz. 7 1/2 wieczorem odbędzie się w lokalu „Café City” (IX. róg Porzellan- i Berggasse) nadzwyczajne walne zgromadzenie członków „Spójni”. Porządek dzienny: 1) Zmiana statutu stowarzyszenia (otwarcie czyteln przy miejscowej politechnice). 2) Wybór zarządu. 3) Wolne wnioski.

Kursa telegraficzne.

Budapeszt. 3 grudnia. Pszenica na kwiecień 13-00 do 13-01. Pszenica na październik 11-30 do 11-31. Żyto na kwiecień 10-94 do 10-95 Żyto na październik 9-76 do 9-77. Owies na kwiecień 8-90 do 8-91. Owies na październik 7-59 do 7-60. Rzepak na sierpień 14-50 do 14-60. Mąka mierna. Ciepła mierna. Uspokobienie słabe. Pogoda: piękna.

NADESŁANE.

(Na dział ten redakcyja nie odpowiada.)

Każdy pragnie, by dzieci jego były zdrowe,

niestety jednak jest organizm dziecięcy bardzo wrażliwy na wszelkie wpływy i bardzo często dzieci niedomagają i podlegają różnym chorobom. Należy więc temu zapobiedz i prz d przeziębieniem je uchronić. Wysyłając dzieci do szkoły, na ślizgawę, na spacer, powinno się je zaopatrzyć w nardzwowe pastylki mineralne sodeńskie Faya. Przez racjonalne użycie Faya pastylek zwalcza się wszelkie dolegliwości **Pudełko kosztuje 1 K 25 h i jest wszędzie do nabycia.** Gerałne zastępstwo dla Austro-Węgier: W. Th. Gunzert, Wien IV, Gr. N ugasse 17.

B. buki do papierosów kręconych „Pobudka” wyrobu Mra W. Beldowskiego polecamy jako wyrób pod każdym względem dobry.

Niniejszem mamy zaszczyt zawiadomić Szan. Publiczność, iż utworzyliśmy nową

pracownię tapicersko-dekoracyjną

pod firmą:

A. RYBIŃSKI i P. PAŁKA
Kraków, Rynek gł. linia A-B l. 45.

Posiadając długoletnie doświadczenie jako kierownicy firm krajowych i zagranicznych, jesteśmy w możności najwybredniejszym wymaganiom Szanownej Publiczności zadość uczynić w zakresie tego zawodu. — Podejmujemy się wszelkich urządzeń i robót tapicerskich

